

Verhaal

Sinterklaas zegt sorry.

Vlak voordat hij naar Madrid vertrekt, zegt Sinterklaas in het Sinterklaasjournaal sorry tegen alle stoute kinderen, die hij in de loop van de jaren heeft meegenomen in de zak naar Spanje.

‘Ik wil als Sinterklaas mijn oprechte excuses aanbieden voor dat verleden, alle meegenomen kinderen zijn teruggebracht!’ zegt hij.

Deze spijtbetuiging is ook voor mij bedoeld, want hij heeft mij als kind ook te pakken genomen.

Sinterklaas maakt er die middag bij mij op de kleuterschool een potje van.

Eén: hij is een half uur te laat.

Juffrouw De Wagt is al een paar keer gaan kijken waar hij blijft en wij kinderen hebben al 10 keer ‘Sinterklaasje kom maar binnen’ geoefend om de tijd te doden.

Wanneer hij eindelijk-eindelijk- binnen komt, gooit hij de deur open en banjert hij door het middenpad naar de moeders achter in de klas. Die port hij met zijn staf in hun zij. De moeders rennen gillend weg.

Ondertussen strooit Piet handenvol pepernoten en snoepjes.

Wij kleuters duiken onder de schoolbankjes en blijven daar zo lang mogelijk zitten.

Ineens horen we zijn stem.

‘Ophou-wen nouw! Zitt-n allemaal! Ik zeg: zitt-n!’

Ik wil vlug gaan staan, stoot mijn hoofd aan de onderkant van een bank en val getroffen neer.

Zwarte Piet ziet het. Hij trekt me aan m’n been naar zich toe en helpt me overeind.

‘Flink zijn!’ zegt hij. ‘Ga maar vlug zitten vriend!’

Hij zegt vriend.

Juffrouw De Wagt ontsnapt ternauwernood aan de greep van Sinterklaas en zet een liedje in. ‘O kom er eens kijken, toe maar jongens!’

Onze keeltjes zitten dicht, er komt niks uit, ook niet als Piet z’n hand achter z’n oor houdt en ons aanmoedigt.

Dan komt Sints grootste blunder: hij slaat het boek van Zoete en Stoute Kinderen open.

De zoete kinderen moeten één voor één bij Sinterklaas komen. Ze gaan met knikkende knieën en zijn blij wanneer ze weer mogen gaan zitten.

Ik ben niet bij de zoete kinderen, ik ben de eerste van de stoute kinderen.

‘Zo jongen! Dat ziet er niet goed uit!.. Ik lees hier dat je nooit stil zit en weleens meisjes aan hun haren trekt!.. En.. gooi je wel eens met zand?...Nou nou... Wat vind je Piet? In de zak met die jongen!...Mee naar Spanje!’

Ik kijk naar Piet. Het huilen staat me nader dan het lachen. Straks plas ik nog in mijn broek!

Maar Zwarte Piet schudt resoluut zijn hoofd. ‘Nee Sinterklaas! Zo erg is dat

niet. Piet zit ook niet altijd stil.. Piet trekt ook wel eens een meisje aan het haar en Piet gooit ook wel eens met zand!

Hij geeft mij een knipoog en zegt: 'Ga maar gauw zitten jongen!'

Gelukkig gaat er die middag niemand in de zak, maar de schrik zit erin.

We zijn opgelucht wanneer Sint en Piet vertrekken. Dag Sinterklaasje, da-aag, da-aag, da-ag...

Zwarte Piet kijkt nog even of ik een bult op m'n hoofd heb. 'Dag vriend!' zegt hij. Dan gaat hij snel achter Sinterklaas aan.

Da-aag, da-aag, da-aag ..